

ARVIOITA

Maalauksen aiheena on aika

Elsa Salosen maalauksia 20. 5. saakka Galleria Amassa (Rikhardinkatu 1). Ti–pe 11–17, la–su 12–16.

KUVAT. Galleria Ama on viime aikoina esittänyt monia näyttelyitä, jotka ovat muistuttaneet maalaustaiteen elinvoimasta ja kyvystä uudistua. Tuoreessa muistissani ovat esimerkiksi **Tuomo Saalin** ja ruotsalaisen **Emelie Björckin** hienot teoskokonaisuudet.

Heidän joukkoonsa liittyy näyttelynsä myötä **Elsa Salonen**, Turussa syntynyt, Bolognassa opiskellut ja Berliiniin

asettunut monialainen kuvataiteilija. Maalausten ohella hän tekee videoita ja installaatioita, joista yhden hän on tuonut myös Helsinkiin.

Parhaimmillaan Salonen (s. 1981) on kuitenkin maalarina. Hän maalaa valkoiselle läpikuultavalle pleksilasille ja käyttää ohuita harsomaisia värikerroksia, joista osa näyttää olevan lasin toisella puolella.

Hän lisää ja poistaa värejään ja antaa maalien valua ja kerrostua hauraksi koralleiksi. Hän jättää teoksiinsa paljon valkoista pintaa, mikä saa ne joskus näyttämään ylivaloteuilta valokuvilta ja siksi täysin abstrakteilta.

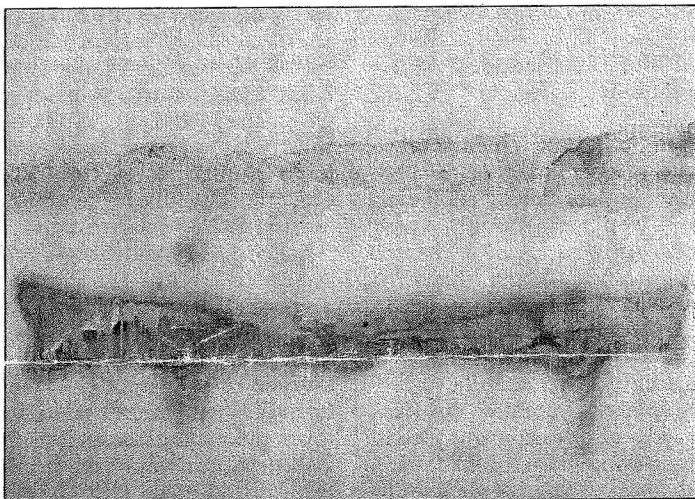
Vaikka suurin osa Salosen teosten kuva-aiheista on esittäviä tai ainakin tunnistettavia,

pääosaan nousee kuitenkin maalaus itsessään. Salonen maalaa avaria pintoja, jotka kertovat hitaasta muotoutumisestaan ja pitkistä tunteista, jotka hän on viettänyt niitä tehdessään. Siksi niitä kannattaa katsoa tarkkaan ja läheltä, käsivarren mitan päästä.

Aikaan liittyvät myös Salosen teoksilleen antamat nimet, kaikki lainauksia filosofeilta ja kirjailijoilta.

Lähes aineettomien, ilmesytysten kaltaisten ja myös varsin kauniiden maalausten yhteydessä monisanaiset lauseet tuntuvat kuitenkin raskailta ja päälle liimatuilta. Vähempi olisi riittänyt.

Timo Valjakka

Elsa Salonen: Ne jotka elävät ikuisesti, 2007, öljy akryyllilasille.